Koskoca iki yıl oldu İbo yoldaşımızı görmeyeli. Şimdi onun ardından onu anlatmak biraz tuhaf geliyor. En son söylemem gerekeni hemen söyleyeyim. Bana öyle geliyor ki, o aramızdan hiç ayrılmadı. Ayrılması da pek mümkün değil, her zaman aklımızda.

Şu koskoca iki yılda değişen ve gün geçtikçe eksilen biz olduk. Telefonlarımızda hala adı var. Ama her gün mutlaka aradığımız ya da arandığımız bu numarasını silmeyi de düşünmedik hiç. ‘’İnsan yaşarken değerini bilmeli’’ sözü İbo ile ben ve eşim için birlikte geçirdiğimiz zaman sürecinde anlam kazanmıştır. Biz birbirimizi çok sevdik. Hatta o kadar alışmıştık ki birlikte olmaya, sanki evden biri olmuştu İbo. O gidince eksildik.

www.ibrahimyalcin-paris.blogspot.com

Ne hikmetse bu bağlantıda sürekli sorun yaşanıyor. Blog adresini kopyalayıp açın.